

nogle Millioner. Jeg nærer altsaa Tvivl om, at der paa Driftsregnskabet vil vise sig Besparelser, som er af en saadan Størrelse.

Inden jeg forlader Regnskaberne, vil jeg gerne gøre to Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. I begge Tilfælde er jeg saa heldig at kunne udtale min Tilfredshed med, hvad den højtærede Minister i Øjeblikket kan antages at ville gøre — jeg understreger „i Øjeblikket“, idet det forekommer mig, at i den ene Sag har den højtærede Ministers Stilling hidtil været noget svævende; men som Pendulet i Øjeblikket staar, er jeg særdeles vel tilfreds, og jeg haaber ikke, det skal give sig Udslag til den ene eller den anden Side fra det Punkt, hvor det nu staar.

Det ene Spørgsmaal er den nye Færge, at anvende paa Store Bælt. Ved Tillægsbevillingslovforslagets Behandling her fremsatte jeg Ønske om, at man vilde skride til at købe en saadan Færge; og den tidligere Minister, det nuværende ærede Medlem Hr. Slesbager, udtalte sig i Retning af, at dette Ønske vilde blive opfyldt; og det kan kun glæde mig, at den nuværende Minister for offentlige Arbejder vedgaar Arv og Gæld efter sin Formand. Naar jeg fremdrager Problemet, er det altsaa bl. a. for at udtrykke min Glæde over, at vi faar Færgen, men samtidig i nogen Grad for at udtrykke min mindre Tilfredshed med Motiveringen af, hvorfor vi skal have den.

Hvis man vil gennemlæse i Anmærkningerne Motiveringen derfor, saa er den i alt væsentligt, at Passagererne ikke har haft det alt for bekvemt paa den gamle Færge, og alt i alt er det navnlig Persontrafikken, man ved den nye Færge vil komme til Hjælp. Nu er det en klar Ting, at det alt i alt er nyttigere politisk set at tale venlige Ord til Personerne end til Godset, som ikke kan svare igen, hvorimod der er Mulighed for, at man i alt Fald for en meget kort Tid vil kunne fremelske taknemmelige Følelser hos Publikum. Men for mig staar det saaledes, at den egentlige Berettigelse for at købe en ny Færge, forudsat at man ikke driftsmæssig derigennem kan indvinde betydelige Besparelser, ganske særlig er den, at man herigennem, navnlig under Isforhold, i langt højere Grad sikrer Forbindelsen imellem Landsdelene end nu. Vi har jo paa mange Maader forstaaet, at Tiden, som den er, økonomisk ikke er saaledes, at man af Hensyn til Bekvemmeligheder kan inklade sig paa store Udgifter; men det er altsaa det, der synes mig i for høj Grad at være Motiveringen angaaende denne Færge. Derimod synes jeg ikke, der kan være Tvivl om,

at Forholdene, som de har været et Par Vintre, har været af en saadan Art, at de har gjort en ny Skruerfærge nødvendig; og ganske særlig med Henblik paa dette at faa Godset frem har det været, at jeg har fremsat Ønsket om, at Færgen skulde komme.

Alt taget i Betragtning kan nogle maaske sige, at det i og for sig kan være lige-gyldigt, af hvilken Grund vi faar Færgen, naar blot den kommer. Saadan ser jeg nu ikke paa det. Yderligere kunde jeg i denne Forbindelse ønske at faa at vide, hvor stor Kulbesparelse man har Lov til at regne paa ved Købet af en saadan ny Færge i Stedet for at bruge den gamle moderniserede, men desuagtet ikke meget moderne Færge „Sjælland“, som ved Siden af andre daarlige Egenskaber ogsaa skal have den at være en Kulsluger i høj Grad. Det er blevet mig sagt af en Tjenestemand ved Færgen, at Kulbesparelsen skulde være saa stor, at der alene derigennem skulde blive en passende Forrentning af den Kapital, man vil sætte i en ny Færge. Om dette er rigtigt eller ikke, skal jeg lade staa hen, jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil oplyse om, hvorledes Forholdene i denne Henseende er.

Det andet Spørgsmaal, jeg gerne vilde sige noget om, er Problemet Vestkysthavnene set ud fra en økonomisk Betragtning. Som vel de fleste Medlemmer af Tinget vil have set, var Finansudvalgene i Begyndelsen af September Maaned under den højtærede Ministers Ledelse oppe at bese Forholdene ved Vestkysten, og som ved vel sagtens alle Rejser af den Art gav ogsaa denne Rejse Anledning til, at en hel Del Mennesker fandt, det var ganske uødvendigt, at Finansudvalget tog sig en Skovtur paa en 3—4 Dage for at se paa Forholdene deroppe. Det vil nu alle Dage være mig ubegribeligt, hvordan nogen kan tro, at man alene for at faa en Skovtur ud af det skulde inklade sig paa en Rejse af den Art, thi jeg vil dog tro, at de fleste Rigsdagsmedlemmers Arbejdstid er til noget andet og mere end at give den væk for at faa gratis Mad og Hotelophold i en 3—4 Dage. Det vil alle Dage være mig uforstaaeligt, at Blade af snart sagt alle Partifarver virkelig kan tro, at de Repræsentanter, som de jo dog har været med til at vælge — der findes jo i Finansudvalget Repræsentanter for alle Partier —, virkelig har saa lidt at bruge deres Tid til, at de alene for Fornøjelses Skyld skulde inklade sig paa slikt. Naa, enhver sin Fornøjelse, og dette at kunne